

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXII. Tertius Versus Cantus secundi explanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Reclinatorium aureum, ascensum purpureum, media charitate constratum. Hoc rubeo vestitu induta est anima, quando (sicuti superius in primo Cantu explicatum est) à se & ab vniuersis creatis rebus anxietatibus amoris inflammata, in nocte obscura per secretam istam contemplationis scalam ad perfectam amoris DEI dilectæ salutis suæ, vniionem egreditur.

Hæc itaq; est transformatio, qua anima in fidei nocte per istam scalam secretam se indutam asserit: & isti sunt tres colores personati schematis istius qui sunt aptissima quædam dispositio ad vniendam Deo animam secundum tres ipsius potentias; memoriam videlicet, intellectum & voluntatem. Fides siquidem

Fides euacuat intellectum.

Spes euacuat memoriã.
Rom. 8. 25

Charitas euacuat voluntatem.

euacuat & obscurat intellectum ab omnibus intelligentijs suis naturalibus, per quod eum disponit ad copulandum illum sapientiæ diuinæ. Spes verò euacuat & ab omni creaturæ possessione separatur memoriã: nam spes eorum est quæ non possidentur. Sicut ait S. Paulus. *Spes autem quæ videtur non est spes:* atq; ita ab omni eo quod in hac vita possidere potest diuellit memoriã, ac in eo quod possidere sperat, eam constituit. Et idcirco spes Dei solius, pure disponit memoriã, secundum vacuitatis mensuram, quam in ea producit, ad ipsam cum eo vniendam. Eodem prorsus modo charitas affectus appetitusq; voluntatis ab omni eo quod Deus non est euacuat, & in eo solo ipsos collocat: atque ita virtus hæc disponit potentiam istam & illam per amorem DEO coniungit. Vnde quoniam virtutum istarum munus & proprietates est diuellere & separare animam ab omni eo quod Deo minus est, consequenter etiam ad illas spectat, ipsam illi vnire. Atque ita nisi serio trium istarum virtutum sche-

mate induta incedat anima, impossibile est eam ad perfectionem amoris diuini peruenire: quapropter ad obtinendum id quod optabat, hanc nimirum amorosam delectabilemque cum eo cum suo dilecto vniionem, necessarium admodum & conueniens schema & transformationem absumpsit. Magna quoque felicitas forsque fuit huiusmodi elegisse vestes, ac in ijs, vsque ad tantopere exoptatis nis assecutionem, ac est vniõ amoris, perseuerasse, & propterea confestim sequentem verum canit.

CAPVT XXII.

Tertius Versus Cantus secundi explicatur.

O sortem fortunatam.

Liquido iam patet fortunatam anime sortem fuisse tam arduum opus, ac est istud, ad exoptatum exitum perduxisse, per quod à dæmone, mundo, propitiæque sensualitate libera euasit, pretiosamque & ab omnibus, expetitam spiritus libertatem obtinuit, & ab infimis ad sublimia conscendit ac tandem ex terrena facta est cælestis, ex humana diuina, in cælis iam, eorum instar, qui in perfectionis statu versantur (vt iam dicemus) conuersando. Quamquam compendiosius iam nobis hæc de re agendum sit, quandoquidem id quod maioris erat momenti, & propter quod ego maxime hunc absumpsi laborem mediocriter demonstratum est, explicare enim volui, ac propalare noctem istam animabus multis, quæ cum in illa versarentur, per illamque transirent, nullam tamen ipsius notitiam (quemadmodum in proœmio dictum est) habere.

habebant; præterea explicatum est à me (quaquam longe minus eo quod in rei veritate est) quam ingentia sint bona quæ nobis hæc secum adducit animæ, quantaque illorum felicitas sit, qui per eam transeunt: ut si quando contingat eos tantorum laborum horrore difficultateque cōsternari, certa tantorum adeoque excellentium Dei bonorum spe, quæ per eam consequuntur, animum viresque resuscitant. Fortunata præterea fuit animæ fors, exitus iste, ob eam quæ sequenti versu confestim subiungit.

CAPVT XXIII.

Quartum exponitur Versus. Admirabile etiam describitur latibulum seu recessus, in quo in nocte ipsa collocatur anima, & qua ratione quamuis Dæmoni ad alios sublimissimos recessus latibulaque pateat aditus, nequaquam tamen ad istud.

In obscuro & bene celata.

Elata, idem est ac in abscondito vel occulte: atque ita, id quod hoc loco dicit anima, se in obscuro & bene celatam fuisse egressam, nihil aliud est, quam plenius & manifestius maximam quam primo Cantus huius exposuit versu, securitatem, quam mediâ istâ contemplatione obscurâ in via vnionis amoris Dei, ad eam pertinet, explicare.

Cum itaque dicit anima, *In obscuro & bene celata*, perinde est ac si dixisset, quod quoniam præfate modo in obscuro peragebat iter, se dæmoni eiusque technis & insidijs etiam & absconditam petrexisse. Causa porò ob quam anima in contemplationis huius obscuritate ab insidijs dæmonis libera occultaque fuerit est, quia

cōtemplatio infusa qua hic potitur passiuo & arcano modo illi infunditur, absque interiorum videlicet exteriorumque sensuum & appetituum sensitiuæ partis operatione & interuentu. Atque hinc prouenit, ut non ab impedimentis duntaxat, quæ ob naturam & debilitatem suam potentia istâ adferre possunt, abscondita liberaque euadat anima: sed etiam ab ipso dæmone, qui nulla ratione aliquid eorum quæ in anima sunt aut geruntur attingere inuestigare que potest, nisi medijs potentijs istis partis sensitiuæ. Vnde quo communicatio magis fuerit spiritalis, interna & à sensibus remota, eò minus eam dæmon agnoscere & explorare valet. Quæ obrem maximi est momenti ad animæ ipsius securitatem ut interior cum Deo conuersatio taliter fiat, ut ipsimet partis inferioris sensus obscuri ab ea remaneant, vacui, & ieiuni, neque illam assequantur. Primo ad præbendum locum ut communicatio spiritalis copiosior sit, non impediende sensitiuæ partis debilitate, spiritus libertatem. Secundo, quia securius agitur, dæmone nequaquam ad eò interna penetrâte. Et ad hoc propositum spiritaliter loquendo, verba illa Saluatoris intelligere possumus. *Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua*: quod est, ac si dixisset, id quod in parte dextera agitur, quæ est superior & spiritalis animæ, minime id sinistra sciat, hoc est, taliter id fiat ut inferior animæ tuæ portio, quæ est pars sensitiua, nequaquam illud assequatur: sed sic hoc secretum, inter spiritum duntaxat & DEVM. Quoniam verum sit non raro euenire, quod cum communicationes istæ spirituales intimæ & admodum arcanae reperiuntur in anima, licet cuiusmodi sint, aut qualiter fiant, dæmon nequeat explorare, ob ingentem

Ll 2 tamen

Nulla modo potest dæmon aliquid eorum, quæ in anima sunt aut geruntur cognoscere nisi medijs potentijs sensitiuæ partis.

Matt. 6. 3.

3.
Cris
Crucevera
sticaVII
120